

Zajemaj življenje

*z veliko žlico danes,
jutri, ta trenutek,
vendar,
nenehno razmišljaj
tudi o zadnjem dnevu.*

(Sporočilo iz sanj mami Silvi en mesec po nesreči)

Spomini, ki tudi po dvajsetih letih ne zbledijo.
Zoranu in Dušanu,
Njuni prijatelji

Zoran Skrt,

30.12.1972 - 26(27).12.1991

Zoran Skrt je bil rojen v eni najlepših vasic soške doline – Vrsnem, kot najmlajši sin očetu Emilu in mami Silvi. Pri kobacanju iz pleníc sta mu nagajala še starejša sestra Emilija in brat Lojzek, budno oko stare mame Lojzke in starega očeta Andreja pa je vse to dogajanje skrbno spremljalo in nadzorovalo. Odrasel je v slokega koščenege fanta. Poklica električarja se je naučil na TŠC v Novi Gorici. Z začetkom srednje šole se je tudi že začela njegova pot plezalca – alpinista. Po dveh plezalskih vzponih brez varovanja in enem vzponu z varovanjem na konopljni vrvi (wrco za seno), ki jo je na skrivaj izmaknil očetu, sta z bratom Alojzom v rodnem Krnskem pogorju sprevidela, da je potrebno poiskati znanje in opremo, če hočeš biti dejaven v alpinizmu. Logična poteza ga je pripeljala v AO Nova Gorica. Od takrat naprej se je njegova pot – pot alpinista samo še strmo dvigovala.

Kmalu se je z alpinizmom okužil še bratranec Dušan, ki je vsa poletja preživel na Vrsnem. Čez dan seno, zvečer plezalni vrtec ali ohladitev v bližnjem potoku Malenšček, vikendi rezervirani za večerna druženja z prijatelji in celodnevna potikanja – plezanja po slovenskih, predvsem primorskih Alpah. Srednja šola se je končala, življenjski tokovi vseh treh prijateljev so iskali svoja pota...

Zoranova pot se ni odklonila od kristalno čiste želje, želje po svobodi duha, ki je vrela iz mladih src kot izvir studenčnice v gorah, kateri daje utrujenim popotnikom poživiljajoče moči, da lahko nadaljujejo svojo pot.

Plezanje v težkih stenah, v navezah ali solo vzponi, ni bilo važno, samo, da se pleza.... delo v bližnji tovarni igel Kobarid, pa obiranje jabolk, višinska dela....

Njegovo življenje je bilo eno samo utripajoče gibanje: danes Krn, jutri Trenta, danes Osp, jutri Civetta, danes Log pod Mangartom, jutri... Še veliko načrtov, veliko neizmerne energije, veliko neskončnega iskanja.

Ko je izza ovinka pridrdral s svojim rumenim fičkom, obut v vedno ropotajoče cikle je njegov prisrčen nasmeh nehote potrkal na naša srca, njegov iskrivi pogled pa je odkrival neizživeto hrepenenje po toplem objemu sivih, spokojnih skal. Vedel je, da se v življenju ni vredno jeziti, si beliti glave in jokati, pač pa samo živeti – veselo, igrivo, brezskrbno, noro. Živeti z ljubeznijo do prelepih gora, do rojstne vasi pod mogočnim Krnom, do staršev, do prijateljev.

Tako je tudi odšel tistega hladnega decembrskega dne tiho in mirno, poln vere vase in v svojo pot.

Dušan Skočir,

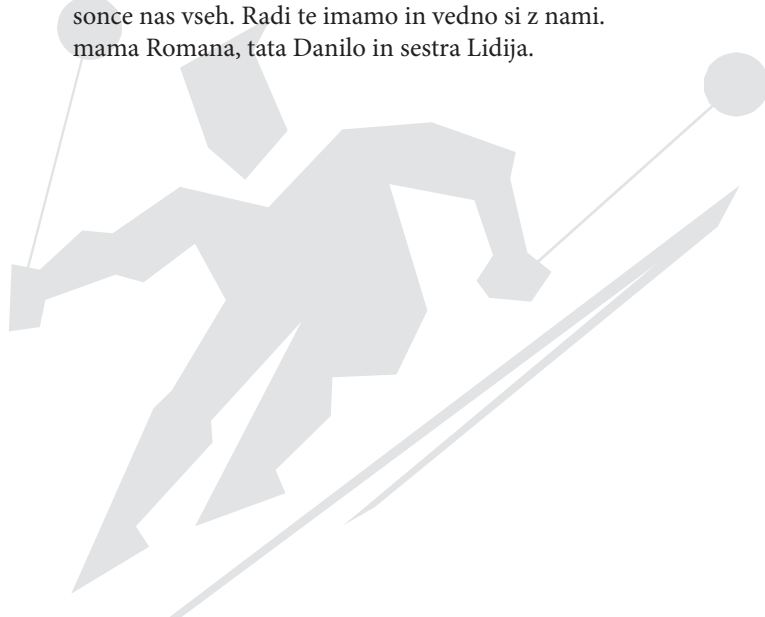
Radovljica 4.11.1971 - Rjavina 25.5.1991

Prav poseben, zlat čarobni ključek odpira Tvojo skrinjico v naših srcih...

Izliv čustev mame Romane, Dušanu v spomin.

Ne veš kako srečni smo bili vsi, ko si postal naš družinski član, sin, brat...

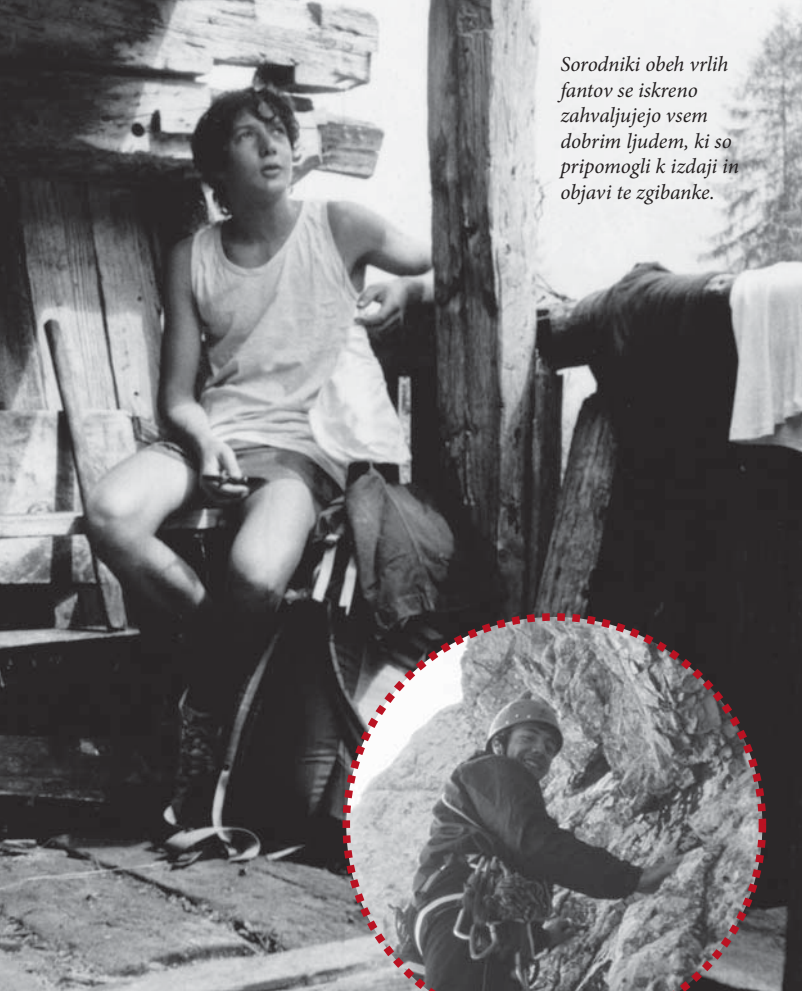
Srečno si se stiskal v naročju, ti naš ljubi dragoceni otrok. Bil si kot živo srebro: čuteč, priden, ustvarjalen in tekmovalen, v šoli, športu, glasbi in doma. Dokončal si srednjo lesno šolo in prvi letnik biotehniške fakultete. Premalo so ti bili tenis, smučanje, kolesarjenje, rolanje, zato si se podal v hribe in tam iskal novih užitek. Prevzela te je strast plezalca, postal pa si tudi pripravnik gorske reševalne službe. Bil si srečen vsake višje preplezane stopnje, a oko se je nenehno zaziralo v nove, še višje cilje. Čeprav nas je skrbelo, ko si odhajal, si se ti le nasmehnil in dejal: "Mama brez skrbi bodi." Ko si se ob vrnitvi pojavil na vratih, nam je bilo kot bi posijalo toplo sonce. A sreča je res opoteča, usoda nas je hudo preizkušala. Leta 1990 sta s prijateljem plezala na Mojstrovko, ko se je odtrgala ogromna skala in omahnil si v globino. Imel si hudo poškodovano glavo, okreval si, a nič ni bilo več tako kot prej. V Elanu si izgubil štipendijo, na vrata je trkala vojna za Slovenijo, zaradi poškodbe ti je bilo večkrat slabo. Ti pa si bil kljub prigovarjanju neustavljiv. Še kar si silil v hribe, v hribe kjer si bil vedno srečen. Na žalost se je težka kruta slutnja v prelepem maju 91 uresničila. Smučanje z Rjavine je bil tvoj zadnji izziv. Duško, bil si up in sreča, sonce nas vseh. Radi te imamo in vedno si z nami. mama Romana, tata Danilo in sestra Lidija.

Datum	Pogorje-Stena	Smer	Soplezalec	Ocena	
19-02-1989	Batognica	Zahodni steber	solo	IV	
05-03-1989	Krnsko pogorje	Krn-Batognica- -Srednji vrh-Maselnik	Solo	60-70°	
istidan	Krn-S stena	Podgornik-Poberaj	Solo	60-75°	
10-04-1989	Maselnik 1903m	Zelene gredine	Dušan Skočir	V/III-IV	
10-04-1989	Maselnik 1903m	Karamela	Dušan Skočir	90°/35-40	
10-05-1989	Batognica	Sestopna	Solo	III-IV	
21-05-1989	Maselnik	Desno od Z stebra	Solo	V,A0	
21-05-1989	Maselnik	Klic samote	Solo	IV	
10-06-1989	Jerebica J stena	Sestopna	Solo	IV	
17-06-1989	Batognica	Steber ledih fantov	Robi Rot	V-VI	
04-07-1989	Srebrnjak	V steber	Dušan Skočir	V/IV	
16-07-1989	Maselnik	SZ steber	Ipavec Iztok	V	
16-07-1989	Maselnik	Osrednji steber	Solo	V/IV	
05-08-1989	Jerebica J stena	Sestopna	Solo	IV	
11-08-1989	Šite	Sivi ideal	Dušan Skočir	V-VI	
13-08-1989	Šite	Belač-Zupan	Dušan Skočir	V+/IV-V	
13-08-1989	Šite	Zajeda	D. Skočir	VI,V	
20-08-1989	Batognica	Jesihova	D. Skočir	IV	
20-08-1989	Batognica	Smer Svetega Roka	Solo	-	
20-08-1989	Batognica	Varianta Kapitan	Solo	VI	
-	Velika Tičarica	Lovska	Solo	II-III	
18-11-1989	Batognica	Arh-Budkovič	Solo	IV	
		Z steber	Žgajnar		
27-05-1990	Kotova Špica	Neki pozimi	Peter	VII-,VI+	
-	Batognica	Lepa	Alojz Skrt	V+/III-IV	
Isti dan	Sravnik	Ustrana	Alojz Skrt	V,VI	
14-06-1990	Sravnik	Sestopna	"	III	
21.06.1990	Krn-SZ stena	Spominska Silvu Kraglju;	Skočir Dušan	VI+/VI,A0	
	Plocken pass	Neznana	Bratuž Maja		
	Veliki Škedenj	Smer ZsZ	Žgajnar Aleksander,		
			Miro Fon		
28-07-1990	Jerebica SV stena	Huljeva	Alojz, D. Skočir	VI/V	
	Rušica J stena	Aga	Dušan Skočir	VI/IV+	
02-08-1990	Špik	Direktna	Solo	V+/IV+	
02-08-1990	Špik	Špikov graben	Solo	III,IV	
		Vse grape za Krnom			
11.11.1990	Osp	Prečenje	Bratuž Maja	VII	m
13-07-1991	Planja S stena	Mansarda	Ipavec Iztok	V,VI	
14-07-1991	Nad šitom glave	Yassa	Ipavec Iztok	VI+/V,VI	
	"	Trmasti kamini	Solo		
	Planja S stena	Leteče kočije	Solo	VI+	PP
	Vršac S stena	Puntarska	Solo	VII-	PP
	Piccola cima	Preussova poč	Ipavec Iztok	V	
	"	Cassinova	Ipavec Iztok	VII-	
	Grande cima	Comici Dimai	Ipavec iztok	VII	PP
	Planja S stena	Trentarski steber	Ipavec Iztok	VII/VI	1.P, 1.PP
31-08-1991	Civetta S stena	Phillip-Flamm	Mežnar Peter	VII	PP

Izbor vzponov je povzet po zapiskih Zorana. Hranil jih je v malem zvezčiču (bloku), skromno zapisane, navadno z veliki tiskanimi črkami. K vzponom je potrebno dodati še dejstvo, da je gojil tudi plezanje v plezališčih, sicer zelo okrnjeno, obvladal je plezanje na pogled do spodnje osme stopnje.

Sorodniki obeh vrlih fantov se iskreno zahvaljujejo vsem dobrim ljudem, ki so pripomogli k izdaji in objavi te zbiranke.

Bela krizantema
Belo krizantemo sem položila,
ko prvo ljubezen sem izgubila.
Že leta počiva ob cerkvici,
kjer varujejo ga angeli.
Še me muči,
ko sklanjam se nad grob,
teži mi srce,
ko prižigam svečice.
A Bog je tisti,
ki je z iskrico začaral dan,
z vodo potešil srce,
premagal je žalost,
vlil življenje in hrepenenje.
In spet bom šla na pot,
ki kaže mi jo moj gospod.

Zoranu – Melita Marka